

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นอกจากจะเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศแล้ว ยังเป็นกฎหมายแม่บทในการกระจายอำนาจตามหลักการจัดระเบียบการปกครองประเทศหรือระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการกระจายอำนาจคือ การโอนอำนาจในทางปกครองบางอย่างจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยให้มีความอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยได้กำหนดบทบัญญัติในการกระจายอำนาจไว้ตามมาตรา 78 (3) กล่าวคือ กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ และยังได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 281 มาตรา 283 กล่าวคือ ให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน มีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล บริหารการเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

การกระจายอำนาจและกำหนดบทบาท หน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น นอกจากจะเป็นการแบ่งเบาระยะของส่วนกลางแล้ว ยังทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการด้านการบริการสาธารณะ และด้านอื่น ๆ ของท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น ที่สำคัญเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เพราะเมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นแล้วทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนได้เสียในการดำเนินงานหรือกิจการของท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งจะทำให้ประชาชนรู้จักรับผิดชอบร่วมกัน คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนบุคคล จึงเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น (ประชัน คະเนวัน. 2549 : 85) ประกอบกับรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวนี้เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ทาง การเมืองมากขึ้น ดังบทบัญญัติในหมวดที่ 3 หมวดที่ 4 หมวดที่ 5 หมวดที่ 7 หมวดที่ 12 และหมวดที่ 14 ได้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง มีอิสระในการบริหารงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล มีสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ และ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น มีความสำคัญในการพัฒนาระบบการเมือง ไปสู่การเป็นประชาธิปไตย หมายถึงกิจกรรมที่บุคคล มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง ทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ดังนั้น การมี ส่วนร่วมทางการเมือง จึงเป็นเรื่องของประชาชนที่จะต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปกครอง ตนเอง เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง (มหาชาติ เสริมใหม่. 2549 : 2)

เทศบาล เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น ตาม พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งต่อมามีการแก้ไขปรับปรุง โครงสร้าง อำนาจ หน้าที่ ตามฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 โดยกำหนดให้เทศบาลเป็นทรวง การเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็น กฎหมายสูงสุดที่ใช้ปกครองประเทศ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งบทบาทหน้าที่สำคัญของเทศบาลคือ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาท้องถิ่น และการจัดระบบบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ และตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อเป็นการ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตาม เจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตย การจัดการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล มีวิวัฒนาการ เรื่อยมาตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในแต่ละช่วงเวลา ตลอดระยะเวลาแห่งการพัฒนา ยังมี ปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับ ประชาชนได้อย่างเต็มที่สมดังวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่ตั้งไว้ นั่นคือการให้ประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ซึ่งในปัญหาและอุปสรรคนั้นคือ การที่ประชาชน ไม่กระตือรือร้นในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ประชาชนยังไม่มีความรู้ความ เข้าใจในการเลือกตั้งท้องถิ่นและการปกครองในระดับท้องถิ่น ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยถือ โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายโดยตรง เนื่องจากความเลือขชาและความสนใจ ในเรื่องการเมืองอยู่ในระดับต่ำ ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง (มยุรี อนุমানราชชน. 2547 : 44) การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยเกิดการเปลี่ยนแปลง หลายครั้ง จากการปฏิวัติรัฐประหาร สัมล้างรัฐธรรมนูญ และการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองของ ผู้บริหารประเทศ ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเสมือนถูกจำกัดสิทธิ ทำให้ยาก

และทำได้เพียงระยะเวลาอันสั้น การพัฒนาทางด้านการเมืองขาดความต่อเนื่อง การปกครองระบบประชาธิปไตยของไทยจึงไม่เป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร อีกทั้งวัฒนธรรมทางการเมืองของคนบางส่วนในท้องถิ่นเป็นแบบไพร่ฟ้าคนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ของผู้บริหารหรือของผู้นำ แต่ขาดความสนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง (ชัยพร เจียมคน. 2548 : 1-3)

อย่างไรก็ตามในประเทศที่มีระบบประชาธิปไตยยังไม่สามารถหยั่งรากได้อย่างมั่นคง ดังเช่น ประเทศไทย และอีกหลายประเทศในเอเชีย จะพบว่า การปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นก็มีลักษณะอ่อนแอไม่แตกต่างไปจากการเมืองในระดับชาติ ประชาชนในท้องถิ่นยังไม่ตระหนักถึงคุณประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่น ในการเลือกตั้งท้องถิ่นแต่ละครั้ง ประชาชนสนใจไปใช้สิทธิกันน้อยมาก จึงมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน และเป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนในกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวสนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครอง อันเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของชาติให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

เทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นอีกแห่งหนึ่งที่ได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลมาเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 (สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยราช. 2549 : 5) จากข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช ในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลแทนตำแหน่งที่ว่างเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2550 มีผู้ไปใช้สิทธิเพียงร้อยละ 57.87 (คณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งตำบลห้วยราช. 2550 : 1) ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลห้วยราช เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2547 มีผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียงร้อยละ 64.57 (คณะกรรมการเลือกตั้งประจำเทศบาลตำบลห้วยราช. 2547 : 2) และในการออกเสียงลงคะแนนแสดงเจตนาารมณ์ในการร่วมสภาตำบลห้วยราชกับเทศบาลตำบลห้วยราช เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2546 มีประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเพียงร้อยละ 46 (อำเภอห้วยราช. 2546 : 1) ซึ่งจะเห็นได้ว่า โดยที่ผ่านมานั้นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราชมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในระดับที่ต่ำ ประกอบกับเทศบาลตำบลห้วยราชได้รับการยกฐานะในด้านการบริหารการปกครองขึ้นเป็นเทศบาล ไม่นานมานี้ทำให้ประชาชนยังมีความรู้ความเข้าใจน้อยมากเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วมด้านการเมืองการบริหารงานของเทศบาล และบทบาทหน้าที่ของเทศบาล

ที่ให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชนหรือชุมชนตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนดให้ หากเป็นดังเช่นที่กล่าวมานี้ประชาชนอาจขาดโอกาสในการรับรู้ โยบาย การวางแผนพัฒนาโครงการของเทศบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารงาน ร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล ทำให้เทศบาลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและตรงตามความต้องการแท้จริงของประชาชน ดังนั้น การบริหารงานของเทศบาลจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับประชาชนในท้องถิ่นเองจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ทั้งด้านการเมืองและการปกครอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งได้ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่อำเภอห้วยราช มีโอกาสเข้าร่วมปฏิบัติงานและร่วมกิจกรรมกับเทศบาลตำบลห้วยราชอยู่เสมอ ทั้งงานในหน้าที่ราชการ และกิจกรรมส่วนตัว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช ทั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นใน 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองการเลือกตั้งของเทศบาล ด้านการวางแผนพัฒนาเทศบาล และด้านการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล โดยมีความมุ่งหวังว่าผลการศึกษาวิจัย จะเป็นข้อมูลสำคัญของเทศบาลตำบลห้วยราช ในการที่จะส่งเสริมและพัฒนาทางด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมแก้ไข ปัญหา เพื่อให้การบริหารงานและดำเนินกิจการของเทศบาลมีประสิทธิภาพ เจริญก้าวหน้า อันจะเป็นประโยชน์กับประชาชนและชุมชนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร ด้าน เพศ อายุ การศึกษา และ อาชีพ ที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์
3. เป็นข้อสารสนเทศเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมและความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยราช และ เทศบาลอื่น ๆ ทั่วประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 3,864 คน (คณะกรรมการออกเสียงประชามติอำเภอห้วยราช . 2550)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร ในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 3,864 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เครชชี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 149) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดเขตเลือกตั้งเป็นชั้นภูมิ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ

2.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.2.1 การมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการเลือกตั้งของเทศบาล

2.2.2 การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผนพัฒนาเทศบาล

2.2.3 การมีส่วนร่วมในด้านการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์เชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง บทบาท การกระทำและการปฏิบัติกิจกรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่แสดงออกทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานสาธารณะของเทศบาล
2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง และการบริหารงานของเทศบาล ตามสิทธิที่กฎหมายกำหนดให้ และกระทำด้วยความสมัครใจ ในการกระทำนั้นมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจของผู้บริหารเทศบาลทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม
3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น หมายถึง การที่ประชาชนได้กระทำกิจกรรมต่อการเมืองการปกครองของเทศบาล ใน 3 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 การมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการเลือกตั้ง หมายถึง การใช้สิทธิเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง การออกเสียงประชามติ การรณรงค์การเลือกตั้ง การรับรู้ข่าวสารทางด้านการเมือง และกิจกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
 - 3.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา หมายถึง การเสนอแนะให้ข้อคิดเห็น และร่วมในการจัดทำแผนหรือโครงการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
 - 3.3 การมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน หมายถึง การร่วมประชุม การร่วมติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าการดำเนินงาน โครงการต่าง ๆ การขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การตรวจสอบการทำงานและพฤติกรรมของพนักงาน สมาชิกสภาและผู้บริหารท้องถิ่น
4. ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์
5. การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
6. เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์
7. ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลห้วยราช ได้แก่ นายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลห้วยราช
8. ชุมชน หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยราช จำนวน 13 ชุมชน ได้แก่
 - 8.1 ชุมชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยราช คือ ชุมชนบ้านตลาดห้วยราช ชุมชนบ้านบุตาแพง และ ชุมชนบ้านสุขสมบูรณ์

8.2 ชุมชนในเขตพื้นที่ตำบลห้วยราชา คือ ชุมชนบ้านห้วยราชา ชุมชนบ้านตะครอง ชุมชนบ้านเมืองคำ ชุมชนบ้านส่วนรวม ชุมชนบ้านตาไก่ ชุมชนบ้านห้วยแก้ว ชุมชนบ้านเพชร ชุมชนบ้านห้วยราชพัฒนา ชุมชนบ้านห้วยราชา และ ชุมชนบ้านสวายเจริญ

9. ลักษณะทางประชากร หมายถึง การจำแนกประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตเทศบาลตำบลห้วยราชา ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ โดยกำหนดแบ่งระดับชั้นหรือกลุ่มของแต่ละลักษณะ ดังนี้คือ

9.1 เพศ แบ่งเป็น ชาย และ หญิง

9.2 อายุ แบ่งเป็น กลุ่มอายุ 18-28 ปี กลุ่มอายุ 29-39 ปี กลุ่มอายุ 40-50 ปี และกลุ่มอายุ ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป

9.3 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา ปวส. และ ปริญญาตรี ขึ้นไป

9.4 อาชีพ แบ่งเป็น รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานจ้าง/ลูกจ้างเอกชน อาชีพส่วนตัว/ค้าขาย นักเรียน/นักศึกษา เกษตรกร และ อาชีพอื่นๆ